

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoE/30/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4623200558
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:4623200558.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, vo veci výkonu rozhodnutia oprávneného - otca: A. B. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, C. A., zastúpený JUDr. Zuzanou Valaskou, advokátkou, Škultétyho 6, Topoľčany, IČO: 42 208 602, proti povinnej - matke: A. D. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/X, B., zastúpená splnomocnencom Advokátska kancelária JUDr. Milan Kukučka, s.r.o. Farská 7, Nitra, IČO: 52 007 308, o návrhu otca na výkon rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa: B. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, o odvolaní povinnej/matky proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 1. augusta 2023 č.k. TO-10Em/3/2023-108, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nitra č.k. 10Em/3/2023-126 zo dňa 5. septembra 2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením napadnutým odvolaním nariadil výkon rozhodnutia – rozsudku Okresného súdu Topoľčany, č.k. 10P/101/2022-108 zo dňa 26.09.2022 (výrok I.) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok II.). Z odôvodnenia uznesenia vyplynulo, že otec maloletého sa domáhal návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 13.03.2023 nariadenia výkonu rozhodnutia Okresného súdu Topoľčany, č.k. 10P/101/2022-108 zo dňa 26.09.2022. Dôvodil, že uvedeným rozsudkom bol i upravený jeho styk s maloletým B. tak, že je oprávnený sa s ním stýkať počas bežného kalendárneho roka každý nepárny týždeň v pondelok a stredu v čase od 16.30 hod. do 18.30 hod. a počas víkendov v nepárnom týždni prvý takýto víkend v čase od piatka od 17.00 hod. do soboty do 18.00 hod. a nasledujúci takýto víkend v čase od soboty od 17.00 hod. do nedele do 18.00 hod., a každý páry týždeň v utorok a vo štvrtok v čase od 16.30 hod. do 18.30 hod. Po uplynutí lehoty troch mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku bude oprávnený stýkať sa s maloletým počas víkendov v každom nepárnom týždni vždy v čase od piatka od 17.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že úprava styku počas dní pracovného týždňa zostáva zachovaná. Zároveň bol upravený styk aj v období vianočných sviatkov a zimných školských prázdnin, jarných prázdnin, veľkonočných sviatkov a počas letných prázdnin. Matka maloletého si dobrovoľne neplní povinnosti určené jej právoplatným rozhodnutím súdu a to, že je povinná maloletého na styk s otcom riadne pripraviť a tento mu umožniť. Napriek tomu, že matka voči rozhodnutiu nepodala opravný prostriedok, po uplynutí trojmesačnej lehoty v styku otca s maloletým bráni nielen počas víkendov, ale už aj počas týždenného styku. Konfliktne sú aj odovzdania dieťaťa matke a výhrady má aj voči výchovnému smerovaniu matky. Posledné týždne odmieta dieťa na styk otcovi odovzdať. On nemal inú možnosť ako privolať policajnú hliadku, ktorá matku vyzvala, aby styk s dieťaťom umožnila, na čo ona reagovala tak, že dieťa na styk ísť nechce. Otec popiera, že by dieťa čo i len naznačilo, že styk s ním mu nevyhovuje. Výrazná zmena v postoji matky je nielen od doby zmeny úpravy víkendového styku, ale aj od doby, kedy sa maloletý dozvedel, že bude mať súrodenca. Matka rieši svoju frustráciu z rozvodu, ako aj ďalšieho fungujúceho vzťahu otca tým, že mu odopiera kontakt so synom. Povinná sa k návrhu na výkon rozhodnutia vyjadrila, keď uviedla, že s týmto nesúhlasí. Asi do

začiatku decembra 2022 sa maloletý na stretnutia s otcom tešil, nemal problém k nemu ísť. Prvýkrát, čo maloletý odmietol ísť k otcovi bolo 05.12.2022 v pondelok. Situácie, keď maloletý nie veľmi chcel ísť k otcovi sa zopakovali ešte párkrát. Počas pobytu v nemocnici maloletý neprejavil ani raz spontánne vôľu si s otcom zatelefonovať, výslovne povedal, že nech ho ocino nechodí pozeráť do nemocnice. Matka sa snaží so synom na tému stretávania s otcom otvorene komunikovať a vysvetľovať mu, že musí tráviť čas aj s otcom, ktorý ho rovnako ľúbi. Nie je pravda, že by mu bránila v styku. Nie vždy styk s otcom prebehol, ale mnohokrát bola príčina, že sa styk nekonal na strane otca. Syn začal opakovane zdôrazňovať, že už viac nechce k otcovi chodiť na víkendy, ale len na chvíľu alebo na jeden deň. Styk maloletého s otcom sa aktuálne realizuje, B. u otca cez týždeň bol. Následne však ochorel, čo matka riadne oznámila otcovi. Tvrdenia otca v návrhu, že si neplní jej určené povinnosti, sú nepravdivé. Má za to, že dôvody na výkon súdneho rozhodnutia neexistujú a navrhuje návrh zamietnuť. Dňa 03.05.2023 sa uskutočnilo informatívne stretnutie rodičov, na ktorom uviedli, že za posledný mesiac styk prebiehal nasledovne: 04.04.2023 neprebehol, matka uviedla, že maloletý odmietol ísť, dňa 06.04.2023 opätovne neprebehol z dôvodu, že maloletý odmietol ísť, 10.04.2022 z dôvodu sviatku bol maloletý u matky, 12.04.2023 styk neprebehol, matka uviedla, že maloletý odmietol ísť. Z takého istého dôvodu styk neprebehol ani 14.04., 16.04.2023. Otec prišiel po maloletého v sobotu a bol uňho do nedele 18.04., 20.04.2023 styk prebehol, 26.04.2023 styk neprebehol. Matka dôvodila, že syn odmietol ísť. Z takého istého dôvodu styk neprebehol 28.04–30.04.2023, 02.05.2023 styk prebehol. Rodičia s realizovaním psychologického poradenstva navrhnutého kolíznym opatrovníkom súhlasili. Ďalej sa dohodli, že v priebehu mesiaca majú každý víkend, ktorý má maloletý tráviť u otca, si otec maloletého prevezme o 12.00 hod. v škôlke, teda v čase od 12.00 hod. do 17.00 hod. s ním bude nad rámec času vymedzeného súdnym rozhodnutím. Z priebežnej správy ÚPSVaR Topoľčany z psychologického poradenstva zo dňa 04.06.2023 vyplýva, že prvá konzultácia mala byť 12.05.2023, matka sa ospravedlnila z dôvodu PN maloletého. Konzultácia bez dieťaťa bola dňa 19.05. a 25.05.2023, ďalšia bola naplánovaná na deň 07.06.2023, avšak matka sa ospravedlnila, zúčastnil sa len otec. Počas sedení boli stanovené čiastkové dohody, avšak ani tieto sa nepodarilo naplniť. Na rodičoch sa veľmi negatívne podieľa ich rozvod, mnohé nespracované emócie. Matka stále dokola opakuje, že maloletý chodí k otcovi rád, ale nevie prečo k nemu nechodí. Rodičom bolo vysvetlené čo môže dieťa prežívať keď odmieta otca a pritom ho má rado. Otec synovi nikdy neublížil. Keď sú spolu tvária pekný čas, čo ani matka nespochybuje. Dňa 17.07.2023 oprávnený podal podanie, z ktorého vyplýva, že dôvody návrhu naďalej trvajú. Rodičia sa stretli trikrát na terapii, výsledok sa nedostavil. Matka na dohodnuté sedenia rodičov dieťa nedoniesla, ďalšie stretnutie z dôvodu svojej PN zrušila. Aktuálne mal styk otca s maloletým prebiehať od 15.07. do 01.08. avšak matka už vopred avizovala, že sa jej to zdá dlho a to asi nepôjde, čo sa ukázalo ako pravdivý fakt, keďže otcovi dieťa odmietla odovzdať. Pokiaľ matka je niekedy schopná dieťa na styk pripraviť, je len na nej, aby tak konala vždy, keď jej to rozhodnutie súdu ukladá a maloletého viedla k tomu, že styk s otcom je obohacujúcou záležitosťou a nie povinnosťou, ktorú treba plniť. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 370, § 372, § 373, § 374, § 376 ods. 1, 2, § 377 ods. 1, § 380, § 388 ods. 1 CMP, podľa § 3 ods. 1, 2, 3 vety prvej vyhlášky č. 207/2016 Z.z.. Súd mal za to, že styk otca s maloletým v zmysle právoplatného a vykonateľného rozsudku sa doposiaľ nerealizuje. Sú splnené podmienky na to, aby vydal uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia, nakoľko povinná nerešpektuje vykonateľné rozhodnutie súdu. Stretnutia maloletého s otcom sa v zmysle predmetného rozhodnutia nerealizujú. Dlhodobá PN na strane matky, ani jej zdravotný stav nie sú dôvodom, aby sa styk maloletého s otcom nerealizoval. Matka nerešpektuje právoplatný rozsudok, preto súd návrh otca vyhodnotil ako dôvodný a nariadil výkon rozhodnutia. Súd je názoru, že bez nariadenia výkonu rozhodnutia by mohlo dôjsť k odcudzeniu medzi dieťaťom a otcom, pričom maloletý má otca rád a aj podľa slov samotnej matky keď je s ním, trávia spolu pekný čas, preto je súd názoru, že dieťa potrebuje byť v kontakte s oboma rodičmi a matka by nemala obmedzovať kontakt otca so synom. Rodičia by sa mali vedieť dohodnúť v prospech syna a zohľadňovať jeho najlepší záujem. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podala odvolanie povinná matka, ktorá uviedla, že odvolanie odôvodňuje v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. a), b), d) CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP. Konajúci súd neúplne zistený skutkový a právny stav veci vyhodnotil neobjektívne a nepostupoval v súlade s vyhláškou č. 207/2016 Z.z.. Namietla skutočnosť, že konajúci súd rozhodol predčasne a výlučne na podklade informácií, ktoré jednostranne poskytol súdu oprávnený a jeho zástupkyňa. Dáva do pozornosti, že podanie právnej zástupkyne oprávneného jej nebolo doručené, nemala možnosť na jeho obsah reagovať. O existencii tohto podania sa dozvedela až z odôvodnenia napadnutého uznesenia. Nie je pravda, že na dohodnuté stretnutie rodičov u psychologičky maloletého len tak nedoniesla. Dopredu ospravedlnila svoju neprítomnosť

kvôli PN, keďže bola ležiaci pacient. Psychologička stretnutie zrušila úplne. Toto stretnutie sa však následne mohlo a malo vykonať, avšak konajúci súd nečakal a rozhodol bez toho, aby sa takéto dôležité stretnutie vôbec zrealizovalo. Stretnutie v prítomnosti maloletého nevykonala ani kolízna opatrovníčka, s ktorou matka aktívne komunikuje. Bol to práveže oprávnený, kto nerešpektoval dohodu uzavretú na informatívnom stretnutí rodičov, ako ani dohodu ÚPSVaR, že v prípade, ak syn nechce ísť na stretnutie s otcom, má prísť za synom osloviť ho, porozprávať sa s ním a povedať mu, že nevedí, ak niekedy nepôjde s ním. Ani jedenkrát sa nestalo, že by ona ako matka bránila odovzdaniu maloletého. Okrem ospravedlniteľných objektívnych okolností a dôvodov si oprávnený maloletého neprevzal práve z dôvodu, že maloletý s ním odmietol odísť aj napriek skutočnosti, že otec preňho osobne prišiel. Nikdy styku nebránila. Takmer pri každom odovzdaní boli svedkovia, ktorí môžu dosvedčiť, že matka odovzdaniu nikdy nebránila. Mnohokrát nastala situácia, že samotný oprávnený, aj keď mal možnosť si maloletého prevziať, neurobil tak práve z dôvodu, že prekážka nastala na strane maloletého, kedy mu sám maloletý povedal, že s ním nechce ísť. Oprávnený si uvedomuje, že maloletého nie je možné vždy nútiť do niečoho, čo sám nechce. Oprávnený však nemôže takéto momenty súdu vykresľovať ako prípady, kedy mala povinná brániť v styku s maloletým. Sám maloletý sa bránil viackrát, nariekal, že nechce s oprávneným ísť. Akonáhle maloletý počul, že prišlo auto, okamžite sa utekal skryť dovnútra. Nemôže ho predsa násilím donútiť, aby išiel za oprávneným. Jeden z mnohých dôkazov toho, že povinná žiadnym spôsobom nebráni v styku je aj situácia z 26.05.2023. Náhle sa ocitla v nemocnici, bol piatok a syn mal ísť na víkend k otcovi. Synovi z nemocnice volala, že pre neho príde ocino, že mu babina pobalí veci. Oprávnený si skutočne bol u rodičov povinnej syna vyzdvihnúť, bol aj vnútri, rozprával sa s ním, ale nakoniec s ním malý nešiel. Je namieste otázka ako povinná bráni v takých prípadoch styku, keď tam ani nebola. V tomto konaní bolo nevyhnutné poznať a skúmať aj názor samotného dieťaťa. Javí sa ako nevyhnutné s maloletým pracovať v súčinnosti so psychologičkou, ako aj oboma rodičmi. Keď bol maloletý po dlhšom čase na víkend u povinného, po návrate matke povedal, že už k ocinovi, viac nepôjde. Uviedol, že rád by išiel len na jednu noc. Tiež spontánne maloletý uvádza aj negatívne veci ohľadom pobytu oprávneného, ktorý žije u priateľky na byte aj s ďalšími štyrmi deťmi. Maloletý uviedol aj to, že sa oprávnený častokrát vyjadruje nepekne o povinnej. Spočiatku keď maloletý začal odmietať styk, sám vyšiel aspoň von a s oprávneným sa rozprávali na záhrade. V neskoršom období už maloletý nechcel ísť ani von, vyjadril sa, že sa bojí, že by ho oprávnený zobral násilu. S ohľadom na stresové správanie maloletého pri nástupe na styk s otcom je nevyhnutné objektivizovať dôvody, pre ktoré dieťa styk s otcom odmieta. Takéto skúmanie neprebehlo. Povinná je sklamaná z postoja a postupu konajúceho súdu, ktorý formalisticky háji výlučne záujmy oprávneného. Výkon rodičovských práv nesmie vystaviť maloleté dieťa negatívnym vplyvom. Poukázala na uznesenie ÚS ČR, sp.zn. IV. ÚS 25/03 zo dňa 24.11.2004. V zmysle vyhlášky č. 207/2016 Z.z. sú súdy povinné sledovať a riadne zisťovať, či dôvody nepodrobenia sa výkonu rozhodnutia reálne existujú a ak áno, či ich nezapríčiňuje práve oprávnený rodič alebo dieťa v súlade s princípmi vyplývajúcimi z judikatúry ESLP. V danej veci sa ani do budúcnosti nejaví vhodné použitie donucovacích prostriedkov za účelom nadviazovania styku maloletého s oprávneným. Nemožno považovať za vhodné a potrebné trestať matku a zároveň aj dieťa trestať za to, že dieťa nie je pod vplyvom matky, nemá záujem o dobrovoľnú realizáciu styku s otcom. Je predovšetkým na otcovi, aby svoj prístup k samotnej realizácii styku pozmenil s tým, že najmä jeho preberanie a odovzdávanie bude prebiehať v kludnej atmosfére.

3. Dňa 25.09.2023 podal otec ako oprávnený správu o tom, ako bol porušovaný rozsudok OS Topoľčany, ktorým má upravený styk s maloletým synom. Matku opakovane žiadal, že nech mu dá kedykoľvek vedieť, keby chcel maloletý B. byť s otcom, čo sa z jej strany nestalo ani raz. Tak pravidelne chodieval do B., či C. A., podľa toho kde matka uviedla, že sa so synom zdržuje s tým, že s prázdnyimi rukami odchádzal preč. V prípade, že neprišiel, nakoľko mu matka nedala vedieť opak rozhodnutia syna, tak matka toto použila ako argument, že sa o syna nezaujíma. Dohoda uzavretá medzi rodičmi v rámci mediálneho procesu pre ňu skončila, nakoľko bola obmedzená na určitý čas. Napriek tomu otec veril, že pravidlá v nej dohodnuté bude matka rešpektovať aj naďalej, čo sa však nestalo. Otec k synovi sa dostal až dňa 22.08.2023, keď v mesiacoch júl, august bol styk napriek opakovaným prosbám a žiadosťiam marený. Dokonca mohol s dieťaťom pobudnúť pár dní na dovolenke vo Vysokých Tatrách. Ani raz syn neprejavil smútok za matkou, záujem ísť domov, ani nič podobné. Po celú dobu si styk s otcom a jeho novou rodinou užíval, radoval sa z jeho malej sestričky. Z týchto stretnutí má otec veľa fotografií, ani jednému dospelému, ktorý s maloletým po tú dobu komunikoval sa nezdalo, že by bol maloletý smutný, či nespokojný, skôr presný opak. Aktuálne matka prihlásila maloletého od septembra na krúžok jiu jitsu v A. od 17.00 do 17.50 hod. otec by so zápisom maloletého do krúžku nemal problém, ak by to s ním matka vopred konzultovala, čo neurobila, a keby krúžok nezasahoval do času upraveného styku. Zápis

syna do krúžku v čase, kedy má mať styk s ním, berie otec ako vyslovene účelové konanie s cieľom čo najviac eliminovať jeho styk so synom. Podľa neho nie je prínosné meniť vykonateľné rozhodnutie súdu v závislosti od záujmovej činnosti dieťaťa v čase, kedy bol najprv upravený styk, až potom prihlásenie dieťaťa na krúžok. V samotnej základnej škole, či meste E. je nespočetne veľa pohybových aktivít, ktoré by mohli rodičia spolu B. vybrať tak, aby si vedeli podeliť čas s dieťaťom v prospech jeho vývoja, ako aj zachovania citových väzieb s oboma rodičmi.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359, § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 CSP, § 59 ods. 1 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného je dôvodné.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 10Em/3/2023 je nariadenie výkonu rozhodnutia o styku oprávneného s maloletým B., nar. XX.XX.XXXX, v zmysle rozsudku Okresného súdu Topoľčany, č.k. 10P/101/2022-108 zo dňa 26.09.2022, právoplatným dňa 05.11.2022.

6. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým návrhu otca na výkon rozhodnutia vyhovel a nariadil výkon rozhodnutia rozsudku Okresného súdu Topoľčany, č.k. 10P/101/2022-108 zo dňa 26.09.2022.

7. Odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatneného nároku. Odvolací súd zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, preto sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia v napadnutom výroku o nariadení výkonu rozhodnutia. Odvolací súd odkazuje na písomné vyhotovenie rozsudku, keď ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty povinnej nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke, ktorá v odvolaní neuviedla také relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého uznesenia.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že otec sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 13.03.2023 domáhal nariadenia výkonu rozsudku Okresného súdu Topoľčany, č.k. 10P/101/2022-108 zo dňa 26.09.2022, právoplatným dňa 05.11.2022, ktorým bol maloletý B. zverený do osobnej starostlivosti matky, otcovi bolo určené prispievať na jeho výživu sumou 400 eur mesačne a zároveň bol upravený styk otca s maloletým tak, že je oprávnený sa s maloletým stretávať prvé tri mesiace počas bežného kalendárneho roka každý nepárny týždeň v pondelok a v stredu od 16.30 hod. do 18.30 hod., počas víkendov v nepárnom týždni prvý takýto víkend od piatku 17.00 hod. do soboty do 18.00 hod. a nasledujúci takýto víkend v čase od soboty od 17.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a každý párny týždeň v utorok a štvrtok v čase od 16.30 do 18.30 hod. Po uplynutí lehoty troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku v časti o úprave styku otca s maloletým bol styk upravený tak, že otec je oprávnený sa s maloletým stretávať počas víkendov v každom nepárnom týždni vždy od piatku od 17.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že úprava styku počas dní pracovného týždňa zostáva zachovaná. Osobitne bol upravený styk otca s maloletým v období vianočných sviatkov, zimných školských prázdnin, jarných školských prázdnin, letných školských prázdnin, veľkonočných sviatkov s tým, že otec si maloletého prevezme a po ukončení styku ho odovzdá v mieste bydliska matky s výnimkou, keď začiatok styku pripadne na deň školského vyučovania, kedy si maloletého prevezme v predškolskom, resp. školskom zariadení, pokiaľ sa tam maloletý bude v daný deň nachádzať. Matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a tento mu umožniť. Styk otca s maloletým a realizuje nepravidelne, v prípade jeho nerealizácie je dôvodom odmietavý postoj maloletého, ktorý s otcom odmieta odísť.

9. Konanie o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je mimosporovým konaním, ktoré je upravené v štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku. Podrobnosti predmetného konania bližšie upravuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z. v platnom znení, ktorou sa

ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých. Napriek tomu, že výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je druhom vykonávacieho konania, vykazuje od štandardného vykonávacieho konania na peňažné alebo nepeňažné plnenie zjavné odlišnosti. Rozhodujúcou odlišnosťou je práve sám predmet personálnej exekúcie, ktorým je osoba - maloleté dieťa, ktoré je súčasne účastníkom tohto konania (Smyčková, R., Števíček M., Tomašovič M., Kotrecova M. a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 1009).

10. Po preskúmaní odvolania matky/povinne odvolací súd zistil, že matka odvolanie odôvodnila ust. § 365 ods.1 písm. a),b), a d) CSP, keď uviedla, že súd neúplne zistil právny a skutkový stav veci a tento vyhodnotil neobjektívne. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že pokiaľ ide o uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia, odvolanie proti predmetnému rozhodnutiu je možné odôvodniť len dôvodmi, ktoré sú taxatívne vymedzené v § 377 ods. 3 CMP teda tým, že exekučný titul nie je vykonateľný (pozn. „môže ísť o dôvody formálnej nevykonateľnosti alebo materiálnej nevykonateľnosti súdneho rozhodnutia, pri materiálnej vykonateľnosti pôjde o neurčitosť výroku, označenia účastníkov, lehoty na plnenie, príp. iných, pre výkon rozhodnutia podstatných údajov a pri formálnej vykonateľnosti pôjde o to, že rozhodnutie doposiaľ nenadobudlo vykonateľnosť, napr. pre nesprávne doručenie, pre nesprávne právne posúdenie vykonateľnosti súdom a pod.) alebo, že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti (pozn. dôvodom môže byť napr. to, že došlo k splneniu povinnosti alebo že oprávnená alebo povinná osoba zomrela, dôvodom môže byť aj zrušenie alebo zmena rozhodnutia, ktorý je exekučným titulom) s tým, že tieto odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 3 CMP). Vymedzenie týchto špecifických odvolacích dôvodov vyjadruje podľa právnej teórie rešpekt a autoritatívnu silu už vydaného súdneho rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Nepôjde teda o dôvody, ktoré sa týkajú merita veci rozhodnutej súdom v základnom konaní. Odvolací súd sa preto v rámci prieskumu napadnutého rozhodnutia zamerá výlučne, len na existenciu uvedených zákonom prípustných dôvodov odvolania.

11. Pokiaľ ide o prvý vyššie vymedzený odvolací dôvod, matka v odvolaní nenamieta, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi je (materiálne alebo formálne) nevykonateľný. Napriek tomu odvolací súd konštatuje, že nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali záveru, že exekučný titul vykonateľný nie je.

12. V súvislosti s druhým odvolacím dôvodom, odvolací súd konštatuje, že z obsahu podaného odvolania a matkou uvádzanými argumentmi nemožno vyvodit' znaky tohto odvolacieho dôvodu, a teda že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik uloženej povinnosti. Podstatnou odvolacou námietkou zo strany matky bola skutočnosť, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď nepreskúmal či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré neprebíha styk otca s deťmi podľa exekučného titulu (§ 3 ods. 1 vyhlášky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých), teda jednak spochybňovala procesný postup súdu prvej inštancie po podaní návrhu otca na výkon rozhodnutia a súčasne argumentovala odmietavým postojom maloletého B. k stretávaniu sa s otcom, ktorého príčinou má byť pravdepodobne práve osoba otca, či prostredie jeho domácnosti a novej rodiny. Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutého uznesenia o nariadení výkonu exekučného titulu a samotný odmietavý postoj maloletého k otcovi nie je okolnosťou, ktorá by spôsobovala zánik uloženej povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu, teda uvedené nemožno subsumovať ani pod druhý špecifický odvolací dôvod týkajúci sa predmetnej veci.

13. K odvolacím námietkam matky však odvolací súd dáva do pozornosti, že práva účastníkov (teda aj povinného z exekučného titulu), záujem maloletého dieťaťa a individuálnosť každého prejednávaneho prípadu zákonodarca v dostatočnej miere zohľadnil v právnej úprave účinnej do 31.10.2023, ktorá ukladala súdu povinnosť pred nariadením výkonu rozhodnutia zisťovať existenciu ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu (§ 3 vyhlášky č. 207/2016 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2023). V tejto súvislosti nie je možné opomenúť, že prijatím vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 16.10.2023, č. 413/2023 Z.z., došlo s účinnosťou od 01.11.2023 k zmene § 3 vyhl. č. 207/2016 Z.z. v smere, že súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu (§ 3 ods. 1 vyhlášky č. 413/2023 Z.z.). Uvedené znamená, že zákonodarca upustil od právnej úpravy tzv. ospravedlniteľných dôvodov, práve pri ktorých bol súd povinný zohľadňovať najmä správanie sa povinného pri plnení

povinnosti, správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého dieťaťa. Keďže obe citované vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky majú charakter procesného predpisu (boli vydané na základe splnomocňovacieho ustanovenia § 392 CMP), pričom vyhláška č. 413/2023 Z.z. neobsahuje prechodné ustanovenia, odvolací súd v súvislosti s riešením otázky absencie intertemporálnych ustanovení právneho predpisu poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, č.k. PL. ÚS 107/2011 z 22.10.2014 podľa ktorého, pokiaľ ide o oblasť procesného práva platí, že nová právna úprava sa uplatní na všetky prebiehajúce konania, ibaže zákon neustanovuje inak. Zdôrazňuje, že pre procesné právo vo všeobecnosti platí, že nové ustanovenia zákona sa aplikujú nielen v konaniach, ktoré boli začaté po účinnosti novely, ale aj v konaniach, ktoré boli začaté podľa starších právnych predpisov. Táto zásada sa neuplatní v tých prípadoch, ak zákon z nej ustanoví výnimky (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 MCdo 12/2012 z 26.06.2013). Za výnimky vyplývajúce z citovaných rozhodnutí možno považovať ochranu nadobudnutých práv, ktorá by mala vyplývať z čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Vychádzajúc z uvedeného uzatvára, že aj pre dané konanie, začaté za účinnosti § 3 vyhlášky č. 207/2016 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2023, platí s účinnosťou od 01.11.2023 nová právna úprava prijatá v čl. 1 vyhlášky č. 413/2023 Z.z., ktorou sa mení § 3 vyhlášky č. 207/2016 Z.z., čo znamená, že odvolacie námietky matky, týkajúce sa nesprávneho vyhodnotenia existencie dôvodov, správania sa oboch rodičov pri plnení povinnosti a pri realizácii práv vyplývajúcich z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu a ani vyhodnotenia správania sa a názoru maloletého súdom prvej inštancie, nemajú pre rozhodovanie odvolacieho súdu (v čase jeho rozhodovania o odvolaní matky) žiaden podstatný skutkový a ani právny význam.

14. Odvolací súd záverom zdôrazňuje, že úloha oboch rodičov je v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľná. Záujmom dieťaťa je nepochybne, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa. Starostlivosť a výchova o maloleté dieťa predpokladá zabezpečenie nielen materiálnych, ale i nemateriálnych podmienok, ktoré umožňujú rozvíjanie osobnosti maloletého dieťaťa. V procese socializácie maloletého dieťaťa je v zásade nevyhnutná účasť oboch rodičov. Po rozpade rodiny s maloletými deťmi nielen etika príbuzenských vzťahov, ale aj zákon zaväzuje deti k povinnosti svojich rodičov ctíť a rešpektovať, kým rodičovská zodpovednosť (za riadnu výchovu detí) je prikázaná obom rodičom; preto, pokiaľ nie sú zistené také skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti, nie je dôvod na to, aby rodič, v ktorého priamej starostlivosti maloleté dieťa nie je, sa s maloletým dieťaťom nestretával. Záujem maloletého dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom a tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote maloletého dieťaťa bez pochybnosti nezastupiteľné postavenie (nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 554/04). Základným právom každého maloletého dieťaťa je právo na pravidelný kontakt s obidvoma rodičmi. Záujem maloletého dieťaťa treba skúmať z objektívneho hľadiska a je nesporné, že v záujme maloletých detí je, aby sa vytváral pozitívny vzťah maloletých detí k obom rodičom, a to nevyhnutne vyžaduje pravidelný styk (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/207/2018 zo dňa 29.10.2019).

15. Vychádzajúc z vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že matka v podanom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti nasvedčujúce niektorému z odvolacích dôvodov v zmysle § 377 ods. 3 CMP a takéto skutočnosti ani nevyplývajú z obsahu spisu, preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, nakoľko nejde o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (§ 58 CMP).

17. Uvedené uznesenie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).